

கற்றல் நோக்கங்கள்

- அறநெறி வாழ்வு பற்றி அறியச் செய்தல்.
- மாணவர்கள் நல்லொழுக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை அறியச் செய்தல்.
- சமுதாயத்தில் தனிமனிதரின் பங்களிப்பினைப் புரிந்துகொள்ளுதல்.
- மாணவர்களின் உரிமைகளையும் கடமைகளையும் அறிந்துகொள்ளுதல்.
- அறநெறி வாழ்வின் மையமாகக் குடும்பம் திகழ்வதைத் தெரிந்துகொள்ளுதல்.

நுழைவு வாயில்

தொடக்கக்காலத்தில் மனிதன் தனித்து வாழ்ந்து வந்தான். அப்பொழுது அவனுக்குக் கடமைகளும் உரிமைகளும் இல்லை. உரிமைகளும் கடமைகளும் இல்லாதபோது, நற்பண்புகள் என்று போற்றப்படும் வாழ்வியல் அறங்களும் அங்கில்லை. தனியாக வாழ்ந்த மனிதன் சமுதாயமாக வாழத் தொடங்கிய நாள்முதல், பொதுவாழ்வில் பின்பற்றவேண்டிய வாழ்வியல் அறங்கள் பல தோன்றின. பலபேர் இணைந்து வாழும்போது, அனைவரையும் ஒருங்கிணைத்துச் செயல்பட வைக்கும் அறவியல் விதிகளுக்கு இணங்க வேண்டிய கடமை மனிதனுக்கு உண்டாகிறது.

மனிதனிடமுள்ள பண்புகள் அனைத்தும், அவனது செயல்கள் மூலமே வெளிப்படுகின்றன. சமூகம் வகுத்துள்ள அறநெறிக்கோட்பாடுகளை மனிதன் பின்பற்றும்போது, சிறந்த அறநெறியாளனாக அவன் கருதப்படுவான். இத்தகைய தனிமனிதனுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் ஏற்புடைய அறக்கருத்துகளைப் பல நூல்களும் வலியுறுத்தியுள்ளன. மனிதன் என்பவன் தானும் வாழ்ந்து, பிறரையும் வாழ வைப்பவனாக உருவாவதற்கு அறநெறிக் கருத்துகள் எவ்வாறு துணை செய்கின்றன என, இனிக் காண்போம்.

தனிமனிதனும் சமுதாயமும்

தனிமனிதன் சமுதாயத்தின் ஓர் உறுப்பினன் ஆவான். தனிமனிதன் இல்லை என்றால் சமுதாயமும் இல்லை. பல மரங்கள் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதைத் 'தோப்பு' என்கிறோம். அதைப்போல், தனிமனிதர்கள் பலர் ஒன்று கூடி வாழ்வதைச் 'சமுதாயம்' என்கிறோம்.

தனிமனிதனுக்கு இருக்க வேண்டிய சமுதாயப் பண்புகளாக காந்தியடிகள் கூறுவன

- சமுதாயம் ஒரு குடும்பம் போன்றது; சமுதாய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் குடும்ப உறுப்பினர்களே.
- தனிமனிதனுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளது.
- ஒவ்வொரு மனிதனும், ஒரு உலகளாவியச் சமுதாயத்தை உருவாக்கப் பாடுபட வேண்டும்.
- ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செலுத்தி வாழக் கற்கவேண்டும்.
- ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் பிறருக்காகவும் சமுதாயத்திற்காகவும் வாழவேண்டும்.
- ஒவ்வொரு மனிதனும் சிறந்த அறநெறிகளையும் பண்பாட்டையும் தன் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

- அண்டை வீடுகளில் வாழ்பவர்களின் மகிழ்ச்சியிலும் துயரத்திலும் பங்கு கொள்ள வேண்டும்.
- பிறருடைய சிக்கல்களைப் புரிந்துகொண்டு, அவற்றிற்குத் தீர்வு காண உதவவேண்டும்.
- பிறர் முன்னேற்றம் கண்டு பொறாமை கொள்ளக்கூடாது.
- எப்பொழுதும் மனிதநேயத்துடன் செயல்பட்டுச் சமுதாய உறவுகளை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சமுதாயமும் அறவாழ்வும்

தனிமனிதனின் அறக்கொள்கைகள் அவன் வாழும் சமுதாயத்திலுள்ள பிறருடன் அவன் தொடர்பு கொள்ளும்போதுதான் முழு வளர்ச்சியைப் பெறுகின்றன; தனிமனிதனைப் பண்புடையவனாகவும் மாற்றுகின்றன. சமுதாயம், மனிதத்தன்மையுடையவனாக வாழும் முறைகளைக் கற்றுத் தருகிறது. சமுதாய வாழ்வுதான் மிகச்சிறந்த அறவாழ்வாழ்வுக்குப் பயிற்சிக் களமாகிறது.

சமுதாயத்தில் வாழும் மக்கள், தமக்கென ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டு விதிகளையும் அறக்கோட்பாடுகளையும் வகுத்துக்கொண்டு, ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் நலத்திலும் கவனம் செலுத்துகின்றனர். சமுதாயத்திலிருந்து விலகித் தனித்து வாழ்பவர்கள், அத்தகைய நன்மைகளை அடைய முடியாது. எனவே, சமுதாயம் என்பது அதில் வாழும் தனிமனிதனுக்குச் சமூகநலன் தரும் (Social Welfare) அமைப்பாக விளங்குகிறது.

சமுதாய நலன்

மனிதனிடத்தில் பல்வேறு பண்புகள் உள்ளன. அவற்றில் பண்படாத விலங்குப் பண்புகளும் மேலோங்கி நிற்கின்றன. இச்சமூகத்தில், மக்களிடையே சேர்ந்து வாழும்போது தன்னலமற்றவர்கள்கூடத் தன்னலவாதிகளாக மாறிவிடுகின்றனர். இது மாறவேண்டும்.

பாவம், பொறாமை, ஆசை, பேராசை, சுயநலம், ஆதிக்கம் செலுத்துதல், தற்பெருமை, பழிக்குப்பழி, கோபம், சோம்பல், வெட்கம், வெறுப்பு போன்ற பின்பற்றத்தகாத குணங்களும் சமூக வாழ்வில் பரவிக்கிடக்கின்றன. தனிமனிதனின் நலத்திற்கும் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் இவை கேடு விளைவிக்கின்றன.

சமுதாய அறப்பயிற்சி நிறுவனங்களாக விளங்குவன கல்வி நிறுவனம், சமுதாய நிறுவனம், தொழில் நிறுவனம், மத நிறுவனம், குடிமைப்பயிற்சி நிறுவனம் போன்றவை. இந்த அமைப்புகளின் மூலம் தனிமனிதன் அனைத்து நலன்களையும் பெறமுடியும்.

தனிமனிதனும் நாடும்

இப்புவிவில் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் வாழும், ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து கொடுக்கும் பேரமைப்பாக, நாடு திகழ்கிறது.

மேலைநாட்டு அறிஞரான பிலன்ட்சிலி என்பவர், ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியைக் கொண்ட மக்களால் ஏற்படுத்திக்கொள்ளப்பட்ட அரசியல் அமைப்பையே நாடு என்கிறார்.

ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதிக்குள் வாழும் மக்கள் தமக்குள் உரிய சட்ட விதிகளை வகுத்துக்கொண்டு ஆள்வதே நாடு ' என்று உட்ரோ வில்சன் கூறுகிறார்.

உட்ரோ வில்சன்

தனிமனிதன், சமுதாயம், நாடு இம்மூன்றும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து செயல்படுகின்றன. மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் வாழ்நிலையை அறிந்து, சமூக வாழ்வில் பங்கேற்பவர்களாகத் திகழவேண்டும். சமுதாயத்தில் குடும்பம், பள்ளி,

அலுவலகம், மத நிறுவனங்கள் எனப் பல்வேறு அமைப்புகள் செயல்படுகின்றன. இந்த அமைப்புகள் எல்லாம் நாட்டின் நலனுக்கு வழிகாட்டுபவையாக விளங்குவதால், இந்த அமைப்புகள் யாவற்றிற்கும் பேரமைப்பாகச் சனநாயக அரசைக் கொள்வர்.

சமுதாயத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் நலன் தரும் காரணத்தால், ஒரு நாட்டை 'நன்னாடு' என்று அழைக்கிறோம். அந்நாட்டின் நலன் மற்றும் வளர்ச்சி என்பது, அனைத்து மக்களின் நலன்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். 'நாடு நம்மை வாழ வைக்க வேண்டும்; நாழும் நாட்டின் நல்வாழ்விற்குப் பாடுபட வேண்டும்', நம்வாழ்வின் கடமைகளை நிறைவேற்ற நாடு நமக்குத் துணைபுரியவேண்டும்;

ஒரு நாட்டின் செல்வம், அந்நாட்டில் பிறந்த அனைவருக்கும் பொதுவானது. அதைச் சிலர் மட்டும் பயன்படுத்துவது என்பது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகும்.

மூன்று நலக்கொள்கைகள்

தனிமனிதனுக்கும் சமுதாயத்திற்குமான தொடர்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அறக்கொள்கைகளை மூன்று வகைகளாகப் பகுக்கலாம்.

- தன்னலக் கொள்கை
- பிறர்நலக் கொள்கை
- பொதுநலக் கொள்கை (அ) உலகக் கொள்கை

தன்னலக் கொள்கை

தன்னலக் கொள்கை என்பதும் ஒருவரை அறவியற்கொள்கை எனக் கொள்ளப்படுகிறது. எந்த ஒரு மனிதனும் தன் நலத்தைத் துறந்து பிறர் நலத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயல்படுதல் கடினமாகும்.

மனிதன் பிறப்பிலேயே தன்னலவாதியாக இருக்கிறான்; மற்றவர் நலத்தைக் காப்பதில் கூடத் தன்னலத்தையே கருதுகிறான் என்பதும் தன்னலக்கொள்கையாகும். இதன்படி மனிதன் தன் மேன்மையை மட்டுமே கருதுகிறான்; அவன்

பிறர் நலத்தைக் கருதுவதில்லை. தன்னை முழுமையாக அழித்துக்கொண்டு பிறர் நலம் பேணுவது, இயற்கைப் பொருள்களுக்குப் பொருந்தும். ஆனால் அது, மனித இனத்துக்குப் பொருந்தாது. ஒரு தானியம் தன்னை அழித்துக்கொண்டு, பல தானிய மணிகளை விளைவிக்கிறது. ஆனால் மனிதன், இழந்த உயிரை மீண்டும் பெறமுடியாது. இது தன்னலக்கொள்கையினர் கருத்தாகும்.

புத்தர், ஏசு, காந்தி போன்ற பல பேரறிஞர்கள் தன்னலவாதிகளாக விளங்கி இருந்தால், இன்று காணும் நல்லதிரு உலகச் சமுதாயத்தை உருவாக்கியிருக்க முடியுமா? என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். உளவியற்கருத்துப்படி, தன்னலம் தனிமனிதனின் இயற்கையறமாக விளங்குவது போலவே, பிறர்நலம் பேணுதலும் தனிமனிதனின் இயற்கையறமாக விளங்குகிறது எனலாம். இந்த அடிப்படையில் நோக்கினால், தனிமனிதன் இயற்கையாகவே தன்னலம் பேணியும், பிறர்நலம் காத்தும் வாழும் இருமைக் குணமுடையவன் எனலாம். எனவே, தன்னலத்துடன் பிறர் நலமும் கருதுவதே செய்யத்தக்கதாகும் எனலாம்.

பிறர் நலக்கொள்கை

தனிமனிதன் தன்னலத்தைக் கருதாது பிறர்நலத்தையே தன் குறிக்கோளாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பிறர்நலக்கொள்கை வலியுறுத்துகிறது. பிறர் நலக்கொள்கை தன்னையே தியாகம் செய்ய வழிவகுப்பதாகும். மற்ற தனிமனிதர்களின் நலனையே காக்கவேண்டும் என்பதும், அவ்வாறு செய்யும்போது மறந்தும் கூடத் தன்னலம் பற்றி எண்ணாமலிருப்பதும் பிறர்நலக் கொள்கையரின் கருத்தாகும்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

தியாகம் என்பது பிறருக்காகத் தன் உரிமையை விட்டுக்கொடுத்து, பிறர்நலம் நல்குவதே ஆகும்.

பிறருக்குத் தொண்டு செய்யும் ஆர்வத்தில் தன் உடல்நலம் பேணாமலும், தான் செய்ய நினைத்த அளவுக்குப் பொதுநலத்தைப் பேண முடியாமலும் ஒருவனது உடல்நலம் கெட்டுத் தனக்கே பிறர் தொண்டு செய்யவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகிவிடலாம் அல்லது தன் உயிரையே தியாகம் செய்துவிடலாம். (எ.கா.) ஒரு தீவில் உள்ள மக்கள் 'பிளேக்' நோயால் பாதிக்கப்பட்டபோது, கருணை உள்ளம் கொண்ட மருத்துவர் ஒருவர், அங்குச் சென்று, மக்களைக் காப்பாற்றுகிறார். அவர் மக்களுடன் இணைந்து செயல்பட்டதால், தாமும் அந்நோய்க்குப் பலியாகி தம் உயிரைத் தியாகம் செய்துவிடுகிறார்.

பிறர்நலக் கொள்கை தியாகத்தின் பெருமையைத் தெரிவிக்கிறது. பிறர்நலக் கொள்கை உடையவரின் தியாகம் என்பது, அறவாழ்வு கூறும் பல வழிகளில் ஒன்றேயன்றி, அதுவேதான் ஒரே வழி என்பதில்லை. இக்கருத்தைப் பிறர்நலக் கொள்கையினர் உணர்வதில்லை.

பொதுநலக் கொள்கை அல்லது உலகக் கொள்கை

ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தன் சமுதாயத்தின் நலனையே கடமையாகக் கொள்ளவேண்டும்; சமுதாயம் வளர்ந்தால் தனிமனிதர்களும் உயர்வர் என்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அவன் இயங்கவேண்டும். பிறருக்குத் துன்பம் தரக்கூடாது; அனைவரும் மகிழ்ச்சியோடும் அமைதியோடும் வாழ வழியேற்படுத்தவேண்டும்; வெறுப்புணர்வையும் பகைமையையும் விட்டொழிக்கவேண்டும்; இன்னாமையிலும் இனிமையைக் கண்டு நல்வினையாற்றவேண்டும். இவ்வாறு செயல்படும் பொதுநன்மை பேணும் பெருமனம், பொதுநலக் கொள்கையின் சிறப்பியல்பைப் புலப்படுத்துவதாகும்.

சமுதாயநலக் கொள்கை, ஆழ்ந்த அற உணர்வின் அடிப்படையில் விரிவடையும் தன்மையைப் பெற்றுள்ளது. தான் வாழும் சமுதாயத்தின் நலன், தன் நாட்டின் நலன்,

அனைத்துலக நலன் மற்றும் உலகில் உள்ள எல்லா உயிரினங்களின் நலன் எனப் பொதுநலக் கொள்கை விரிந்துகொண்டே போகும். அறவழியில் எத்தகைய குறுகிய வரையறையையும் இக்கொள்கையினர் விரும்புவதில்லை.

யானைக்கு மட்டுமானதில்லை இவ்வுலகம்; அது எறும்புக்கும் கூட உரியதாகும். இதைப் புரிந்துகொண்டவரே பொதுநலக் கொள்கையினராகத் திகழமுடியும். தமக்காக உழைப்பதில் சான்றோருக்கு மகிழ்ச்சியில்லை. மொழி, இனம், நாடு, உலகம், எனப் பொதுநலன் கருதிப் பாடுபடுவதில்தான் பெரியோருக்குப் பெருமையுள்ளது. 'கடன் என்ப நல்லவையெல்லாம் சான்றோருக்கு' எனச் சான்றோர் கடமையாக நற்செயல்களைக் குறிப்பிடுகிறார் வள்ளுவர். தன்பெண்டு, தன்பிள்ளை, சோறு, வீடு, சம்பாத்தியம், இவை உண்டு, தானுண்டு என்போன் உள்ளம் சின்னதோர் கடுகுள்ளம் என்கிறார் பாவேந்தர். அனைவருக்கும் பயன்படும் தென்னையுள்ளமே நல்லுள்ளம் என்கிறார்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

மார்க்சிய அறம்

மனிதகுலத்தின் எழுச்சிக்கும் விழிப்புணர்ச்சிக்கும் வித்தாகத் தோன்றியவர் கார்ல் மார்க்ஸ். அவர் தந்த பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டின் வழி புதிய அறவியல் எண்ணங்கள் தோற்றம் பெற்றன. அவர் கூறும் அறவியலுக்கு அடிப்படையானவை - வாழ்வியலுக்கு பொருள் முதல் அடித்தளமானது : பொருளியல் சமநிலை பேணப்படுவது; சுரண்டலற்ற, ஆதிக்கமற்ற, வர்க்கமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்குவது; கூடிவாழும் தோழமை உணர்வை வளர்ப்பது; ஆண் பெண் இருபாலரையும் ஒப்ப மதிப்பது : ஒவ்வொருவரும் அனைவருக்காக; அனைவரும் ஒவ்வொருவருக்காக என்னும் உயரியக் கோட்பாட்டை அடைவது போன்றவையாகும்.

பொதுநலக் கொள்கை என்பது முழுச்சமூகத்திற்கும் நன்மை செய்யும் ஒரு மனிதநேயக் கொள்கையாகும். ஒரு மனிதன்

உலகில் பசியால் வாடினாலும், அது பொறுக்காமல், இந்த உலகை இயற்றியவனை நோக்கி, 'பரந்து கெடுக' எனச் சீறுகிறார் வள்ளுவர். 'தனியொருவனுக்கு உணவில்லையேல் ஜெகத்தினை அழித்திடுவோம்' என்கிறார் பாரதியார். உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று சேருங்கள்; நமக்காக ஒரு பொன்னுலகம் காத்திருக்கிறது என்கிறார் கார்ல் மார்க்ஸ். கல்கத்தா நகரத்து வீதிகளில் சுருண்டு கிடந்த தொழுநோயாளிகளையும் தொட்டுக் கணிவுடன் மருந்திட்டுக் காத்தார் அன்னை தெரசா, வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன் என்றார் வள்ளலார்.

பாரதியார்

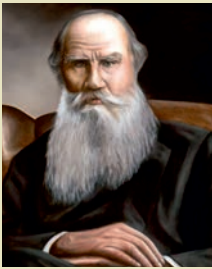
கார்ல் மார்க்ஸ்

அன்னை தெரசா

இவர்கள் யாரும் தமக்காக வாழவில்லை; பொதுச்சமூக நன்மை கருதியே தம் வாழ்வை ஒப்பளித்தனர். உலகம் அனைத்தும் ஒன்று என்றும், உயிர்கள் எல்லாம் நன்று என்றும் இவர்கள் கருதினர். இந்த உலக நோக்கே பொதுநலக் கொள்கையின் சாரமாகும்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

வியோ டால்ஸ்டாய்

“எல்லா மகிழ்ச்சியான குடும்பங்களும் ஒத்த விதத்தில் மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றன; ஒவ்வொரு மகிழ்ச்சியற்ற குடும்பமும் தனக்கே உரிய விதத்தில் மகிழ்ச்சியற்று இருக்கிறது” - வியோ டால்ஸ்டாய்

குடும்ப வாழ்வும் அறநெறியும்

மனித உயிர்களிடம் இயல்பாக அமைந்த 'அன்பு' என்ற உயர்ந்த குறிக்கோளின்

அடிப்படையில் அமைவதே குடும்பமாகும். சமுதாயத்தின், முதல்நிலைக் குழுவாக அமைவதும் குடும்பமேயாகும். 'பல குடும்பங்களின் இணைப்பே சமுதாயம்' என்பது, அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்து. பழங்காலம் முதல் இன்றுவரையில் சமுதாயத்தின் முதன்மைப் பயிற்சி நிறுவனமாக விளங்குவது குடும்பமாகும். குடும்ப அமைப்பு, பன்மைகளுக்கு நடுவே ஒருமையையும், வேறுபாடுகளுக்கு இடையே ஒற்றுமையையும் ஏற்படுத்துகிறது. அறம் சார்ந்த உலகப்பண்பை விளக்கும் சமுதாய நிறுவனமாகவும் குடும்பம் திகழ்கிறது. 'நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக்கழகம்', 'குடும்பம் ஒரு கோயில்' என்ற முதுமொழிகள் இவ்வுண்மையை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மனித வரலாற்றில் குடும்பமே முதல் சமுதாய நிறுவனமாகும். தொடக்கத்தில் மனிதர்களால் தனித்து வாழ இயலவில்லை; சிறுசிறு கூட்டங்களாகச் சேர்ந்தே வாழ்ந்தனர். குடும்பத்துடன் இணைந்துவாழ்ந்தால் எல்லா நலன்களையும் வளங்களையும் அடையமுடியும் என்பது தம்மனுபவம் வழி அவர்கள் உணர்ந்த உண்மையாகும். எனவே, குடும்பம் என்பது அடிப்படையானதும் உலகளாவியதுமான நிறுவனம் என்றும், ஒவ்வொரு சமுதாயமும் அதைச் சார்ந்தே அமைகிறது என்றும் முடிவுரைக்கலாம்.

குடும்பத்தின் செயற்பாடுகள்

உடல்தேவை, அறிவுத்தேவை, ஆன்மீகத் தேவை என்ற மூன்றையும், 'குடும்ப அமைப்பு' மூலமே நிறைவு செய்துகொள்ள முடியும். குறிப்பாக குழந்தைக்கும் முதியோர்க்கும் பாதுகாப்பானதாகக் குடும்பத்தைக் குறிப்பிடலாம். இக்குடும்பம் உடைந்தால் சமூகம் உடைந்துவிடும். சமூகத்தில் வாழும் அனைத்து மனிதர்களுக்கும் பல குடும்பங்கள் சேர்ந்ததே ஒரு சமூகமாகும். இந்தச் சமூகத்தின் நன்மைக்கும் குடும்பம் இன்றியமையாததாகும். அன்பின் அடிப்படையில் குழந்தைகளின் உடல், உள்ளம் மற்றும் அறிவுத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் நிறுவனமே குடும்பம் என்றும் கொண்டாடலாம்.

‘நடுநிற்றல்’ என்ற பேரறப் பயிற்சியை அளிப்பது குடும்பமே. அறக்கொள்கைகளைப் போற்றல், நல்லொழுக்க நற்பண்புகளைப் பேணல் ஆக்கச் செயல்திறன்களை வளர்த்தல், ஒன்றுபட்டு வாழும் ஒற்றுமையுணர்வைக் கற்பித்தல், அன்பையும் அமைதியையும் வலியுறுத்தல் ஆகிய ஐந்தையும் அனுபவம் மிக்க பெரியோர் அடங்கிய குடும்பத்தின் வழி அறிந்து கொள்கிறோம். இத்தகைய மேன்மைகளைப் பெற்றுள்ள குடும்பத்தின் செயற்பாடுகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- ❖ சமூக விதிகளை மதித்து நடப்பதற்குப் பழக்கப்படுத்துதல்.
- ❖ தோல்வியையும் ஏமாற்றத்தையும் எதிர் கொள்வதற்குரிய மனத்துணியை வளர்த்தல்.
- ❖ தனிமையிலும் வெறுமையிலும் துன்புறாமல், அன்பிலும் அருளிலும் மனிதர்களை நெகிழ்ச்சியுடன் உயிர் வாழ்தலின் மகிழ்ச்சியை மிகுவித்தல்.
- ❖ எச்சுமலிலும் தமக்குரியவர்களை கைவிட்டு விடாமல், அவர்களுக்கு உரிய நம்பிக்கையளித்தல்.
- ❖ குழந்தைகள், நோயாளிகள், முதியோர், மாற்றுத்திறனாளிகள், மனச்சிதைவுற்றோர், நலிந்தோர், பெண்கள் எனப் பலரையும் பேணிக்காத்தல்.
- ❖ உறவுகளின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு, ஒருவருக்காக ஒருவர் இருப்பதை உறுதி செய்து உடன் வாழ்வோரைப் பொருட்படுத்திச் சிறப்பான முறையில் ஆறுதலளித்தல்.
- ❖ வெளியுலகின் வெறுப்புணர்விலிருந்து பாதுகாத்துப் பண்பார்ந்த வாழ்வு எது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டித் தக்கவாறு நெறிப்படுத்துதல்.

பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோருக்குமான உரிமைகளும் கடமைகளும்

ஒருவன், தாய் தந்தையோடும் பிள்ளைகளோடும் சேர்ந்து குடும்பமாக

வாழ்கின்றான். அவன் தன் தாய் தந்தையருக்கும், தனக்குமுள்ள உறவுநிலையில் உரிமைகளும் கடமைகளும் பெற்றுள்ளான். தன் தாய் தந்தையரின் அறக்கொள்கைகளைத் தன் அனுபவத்தால் அவன் பகுத்தறிகிறான். அதேவேளை, தான் தந்தையாக நின்று, தன் பிள்ளைகளின் செயல்களையும் மதிப்பீடு செய்கிறான். இக்குடும்ப வாழ்வைவிட இனிமையானது என்று இவ்வுலகில் வேறு எதுவுமில்லை. இத்தகைய இனிய குடும்பத்தின் உயர்பண்பைப் பின்வரும் ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலால் அறியலாம்.

“அமர்ந்த உள்ளம் பெரிதாகின்றே

அகன் பெரும் சிறப்பின் தந்தை பெயரன்

முறுவலின் இன்னகை பயிற்றிச்

சிறுதேர் உருட்டும் தளிர்நடை கண்ட ”

(ஐங்குறுநூறு : 403)

தெருவில் சிறுதேர் உருட்டிவிளையாடுகிறான் குழந்தை. அதைக் கண்டு தாயும் தந்தையும் அன்பின் மிகுதியால் மகிழ்ந்து புன்முறுவல் செய்கின்றனர். இவ்வளவு இனியது குடும்ப வாழ்வு என்கிறது ஐங்குறுநூறு. தன் மகனுக்குத் தந்தை ஆற்றவேண்டிய கடமை என்ன என்பதைப் பின்வரும் குறளால் அறியலாம்.

தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி அவையத்து

முந்தி இருப்பச் செயல் (குறள் எண்: 67)

சான்றோர் பலர் கூடியுள்ள அவையில், தன் மகனைத் தலைமைச் சிறப்புக்குரியவனாக உருவாக்குவது தந்தையின் சமூகக் கடமை என்கிறார் திருவள்ளுவர். மேலும் அவர்,

மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன் தந்தை

என் நோற்றான் கொல் எனும் சொல் (குறள்: 70)

என்றும் கூறுகிறார். இவன் தந்தை இவனைப் பெற்றெடுக்க என்ன தவம் செய்தாரோ? எனப் பிறர் மகிழ்ந்து பாராட்டும் அளவிற்குச் சிறப்படைவதே மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் நன்றிக்கடன் என்கிறார்.

குடும்பத்தின் சிறப்புகள்

- திருமணம்
- மக்கட்பேறு
- நட்பு

என்ற மூன்று வாழ்வியல் சிறப்புகளைக் குடும்பம் கொண்டுள்ளது.

திருமணம்

ஓரறிவு உயிர் முதல் ஐந்தறிவு படைத்த உயிரினங்கள்வரை, திருமணம் என்ற ஓர் ஒப்பந்தம் இல்லை. ஆனால், ஆறறிவு படைத்த மனித இனத்தில் ஆண், பெண் இருவரும் இணைந்து வாழ்வதற்குச் சமூகத்தின் ஒப்புதல் பெறத் திருமணம் தேவைப்படுகிறது.

உடலாலும் உள்ளத்தாலும் இயற்கையாகப் பெண்ணும் ஆணும் இணைவதைத் திருமணம் எனச் சமூகம் அங்கீகரிக்கிறது. பழங்காலம் முதல் இன்றுவரை திருமண வாழ்க்கை ஒரு புனிதமான அறநெறி வாழ்க்கையாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. திருமணம் இன்றி ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து வாழும் வாழ்க்கையைச் சமூகத்தினர் ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையில், அது ஒரு சிறந்த அறநெறி வாழ்வாகக் கருதப்படுவதில்லை. எனவேதான் வள்ளுவரும்,

*அறன் எனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று* (குறள்: 49)

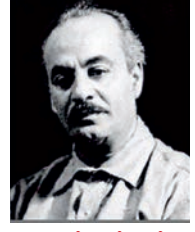
எனப் பிறரால் பழிக்கப்படாமல் அறவழியில் நடத்தப்படும் இல்லற மே நல்லறம் என்கிறார். மேலும் அவர்,

*அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது* (குறள்: 45)

என்றும் கூறுகிறார். குடும்ப வாழ்வில் அன்பும் அறனும் நிறைந்திருக்குமானால், அந்த அழகிய வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனும் அதுவே ஆகும் என்கிறார் வள்ளுவர். எனவே, அன்பின் அடிப்படையில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, மானுட வாழ்க்கையில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை நடுவநிலையோடு ஆய்ந்து சிறப்படையச் செய்வதே குடும்ப வாழ்வின் அடிப்படை எனலாம்.

மழலைச் செல்வம்

ஒவ்வொரு குடும்பமும் தங்களின் எதிர்காலத் தலைமுறையினரைச் சிறப்பான முறையில் உருவாக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது இயல்பாகும். குடும்பத்தின் முதன்மையான சிறப்புகளுள் ஒன்றாக 'மழலைச்

கலில் ஜிப்ரான்

செல்வம்' கருதப்படுகிறது. குழந்தைகளுக்குச் சிறந்த சூழலை உருவாக்கித் தன்னலம் கருதாது குழந்தையின் நலனைப் போற்றுவது பெற்றோர் கடமையாகும். பிறக்கின்ற குழந்தையின்மீது தாய் தந்தையருக்கான உரிமை எந்த அளவில் இருக்கவேண்டும் என்பதும் அறத்திற்குட்பட்டதே ஆகும். குழந்தைகளை அடிக்கவும் உதைக்கவும் தங்களுக்குச் சிறப்புரிமை இருப்பதாகப் பெற்றோர் கருதக்கூடாது. உங்கள் குழந்தைகள் உங்களிடமிருந்து தோன்றியிருக்கலாம்; ஆனால் அவர்கள் உங்கள் உடைமைகள் அல்லர்' என்கிறார் கலில் ஜிப்ரான்.

*தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க்கு எல்லாம் இனிது* (குறள்: 68)

என்கிறார் வள்ளுவர். தம்மைவிடத் தம் குழந்தைகள் அறிவுடையோராக அமைந்தால், அதுவே உலகத்து உயிர்களுக்கு எல்லாம் இன்பம் தரும் என்கிறார் வள்ளுவர். இத்தகைய மனநலம் பெற்றோர்க்கு இன்றியமையாததாகும்.

*ஈன்ற பொழுதின் பெரிது உவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்* (குறள்: 69)

தன் மகனைச் சான்றோனாகப் பிறர் கூறக் கேட்ட தாய், அம்மகனைப் பெற்றெடுத்தபோது அடைந்த மகிழ்ச்சியைவிடப் பெரிதும் மகிழ்வாள் என்கிறார் வள்ளுவர்.

தாய், தந்தை என்ற இருவருக்கும் சம உரிமையுண்டு. இருவருக்கும் உரிய பொதுச் சொத்தாகக் குழந்தைகள் உள்ளனர். இங்குப் 'பொதுச்சொத்து' என்பது, குழந்தைகளின் அறிவும் ஆற்றலும் உலகுக்குப் பயன்படும் வகையில் அமைய

வேண்டும் என்பதேயாகும். இதை வள்ளுவர்,

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்று அதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு (குறள் எண்: 60)

என்கிறார். “நன்மக்கள் பேறு” என்பது, நல்ல மக்களைப் பெறுவதாகும். நன்மக்களை ஈன்றெடுப்பதால் வீடும் நாடும் மகிழும். இந்த உலகமே போற்றுமளவுக்குப் பெற்றோர் சிறப்படைவர் என்கிறார் வள்ளுவர்.

நட்பு

குடும்பத்தின் கிளைகளான திருமணமும் மக்கட்பேறும் நடுவுநிலையாக வாழும் பயிற்சியை அளித்துப் பற்று, அன்பு, பொறுமை, பிறர் நலம் பேணல் போன்ற உயர்பண்புகளை வளர்த்துக்கொள்ள உதவுகின்றன. இவற்றைச் சார்ந்துவரும் நட்பு, குடும்ப வாழ்வில் ஆண் பெண் என்ற வேறுபாடில்லாமல், ஒருவருக்கொருவர் அன்பும் ஆதரவும் காட்டிப் பொருந்தி வாழ்வதைச் சிறப்பிப்பதாகும். கணவன் மனைவி இருவருமே ஆழ்ந்த அன்புடையவர்களாகவும், சிறந்த நண்பர்களாகவும் இருப்பதே இல்லற நட்பாகும்.

உயர்நட்புக்குச் சிறந்த சான்றாகக் கோப்பெருஞ்சோழன் – பிசிராந்தையாரைக் குறிப்பிடலாம். (புறநானூறு: 212,216) நேரில் ஒருவரை ஒருவர் காணாவிட்டாலும், கோப்பெருஞ்சோழனும் பிசிராந்தையாரும் உள்ளத்தால் ஒன்றுபட்டு இருந்தனர்; பின் இறந்தனர். வடக்கிருந்து கோப்பெருஞ்சோழன் உயிர்விட்டான். நண்பனின் இறப்பைத் தாளமுடியாமல் பிசிராந்தையாரும் உயிர் நீத்தார் என்று அறிகிறோம்.

உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள்

உரிமைகளும் கடமைகளும் மனிதனின் இரண்டு கண்களைப் போன்றவை; ஒன்றையொன்று சார்ந்திருப்பவை; ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாகத் திகழ்பவை எனலாம். ஒருவன் முறையாகக் கடமையாற்றும்போது, அவனை வினை ஒழுக்கமுடையவன் எனக் கூறுவர். இப்பண்பே

அவனது நன்னடத்தையாகிப் பின் நல்லொழுக்கமாகவும் மாறிவிடுகிறது. இவ்வகையில் உரிமையும் கடமையும் பிரிக்கமுடியாத தொடர்பைப் பெற்றுள்ளன.

1. உரிமைகள் (Rights)

மனிதச் சமூகத்தில் “உரிமை” என்பது, அறமுறையிலோ அல்லது சட்டவகையிலோ ஒன்றைப் பெறுவதாகும். அறமும் சட்டமும் அடிப்படையில் ஒன்றுக்கொன்று வேறானவை. ‘எழுத்து அறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்’ என்பது மூதுரை கூறும் அறம். இந்நியதியால் ஆசிரியர், மாணாக்கர்மீது அறவகையில் உரிமையுடையவர் ஆவார். ஆனால், சட்ட வகையில் மாணக்கரினமீது ஆசிரியருக்கு உரிமை ஏதும் கிடையாது.

உரிமையும் சமூகமும்

காட்டிலோ தீவிலோ மனிதன் தனித்து வாழும்போது, அவனுக்கு எத்தகைய உரிமையும் தேவையில்லை. காரணம், தன்னந்தனியாக வாழ்வதால் அவன், உரிமைகளைத் தானாகவே பெற்றிருக்கிறான். ஏனென்றால், அவன் வாழும் சூழலில் அவனுக்குக் கிடைக்கக் கூடியவற்றை மறுக்க, அவனைத் தவிர வேறு எவரும் இல்லை. அவன் யாரிடமும் எந்த உரிமையையும் போராடி நிலைநாட்ட வேண்டியதில்லை. சமுதாயத்தோடு சேர்ந்து வாழும்போதுதான் உரிமைகளை நிலைநாட்ட வேண்டிய தேவையே அவனுக்கு உருவாகிறது.

தன் உரிமையை எங்கே வலியுறுத்த வேண்டும் அல்லது தவிர்க்கவேண்டும் என்பதைச் சரியாக அறிவதுதான் மனிதனின் சிறந்த அறமாகும். தனிமனிதனுக்கு உரிமைகளை வழங்குவதன் மூலம் சமூகம், தனிமனிதனின் மனநலத்திற்கும், வாழ்வு வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக அமைகிறது. எனவே, தனக்குள்ள உரிமைகளால் தன்னை வளர்த்துக்கொள்ளும் தனிமனிதன், தனக்குதவிய சமூகத்திற்கு நன்றி பாராட்டும் முறையில் பொதுநன்மைகளுக்காகப் பாடுபட முன்வருகிறான் எனலாம்.

மனிதனின் உரிமைகள்

மனிதனின் முதன்மையான உரிமைகளாகப் பின்வரும் ஐந்தையும் குறிப்பிடலாம்.

- (அ) வாழ்வதற்கான உரிமை
- (ஆ) சுதந்திர மனிதனாயிருக்கும் உரிமை
- (இ) உடைமைகளுக்கான உரிமை
- (ஈ) ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளும் உரிமை
- (உ) கல்வி கற்கும் உரிமை

(அ) வாழ்வதற்கான உரிமை

பிறப்பு, இறப்பு என்பது உலகில் பிறக்கும் அனைத்து உயிர்களுக்கும் பொதுவானது. வாழும் உரிமை என்பதும் எல்லா உயிர்களுக்கும் அடிப்படையான உரிமையாகும். இதை உணர்த்தவே, ஆண்டுதோறும் டிசம்பர் 10ஆம் நாள் மனித உரிமை நாளாகக் (Human Rights Day) கொண்டாடப்படுகிறது. 'வாழ்' அல்லது 'வாழ்விடு' என்ற முதுமொழியும், மனிதர்களின் வாழும் உரிமைக்கு அரணாகிறது.

(ஆ) சுதந்திரமாக வாழும் உரிமை

சுதந்திரமாக வாழும் உரிமை என்பது, ஒருவரைக் கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்ட நிலையாகும். ஆனால், இக்கட்டுப்பாட்டிலும் ஒருவரைச் சுதந்திரமுள்ளது. (எ.கா) சாலையில் செல்லும் போது இடப்பக்கமாகச் செல்லவேண்டும் என்பது சாலையின் விதி, இந்த விதிக்கு உட்பட்டு நடந்தும் போகலாம்; வாகனத்திலும் போகலாம். இது மனிதனுக்குரிய 'கட்டற்றச் சுதந்திரமாக இயங்கும் உரிமை' ஆகும். ஆனால், வலப்பக்கமாகச் செல்லக்கூடாது என்ற வகையில் இதுவும் சாலைவிதிக்குக் கட்டுப்பட்டதாகும்.

சமூகத்தில் பல கட்டுப்பாட்டு விதிகள் உண்டு. அந்த விதிகளுக்கு அடங்கிய நிலையில், பிற மனிதர்களின் சுதந்திர உரிமையை மீறாத வகையில் ஒருவன், தன்னுடைய சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். இதனால், அவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயனுண்டு என்பதால், அனைவருமே சுதந்திரமாக வாழ முடியும் எனலாம்.

(இ) உடைமைகளுக்கான உரிமை

வாழும் உரிமையும் கல்வியுரிமையும் பெற்று, உழைக்கும் உரிமையால் கட்டற்ற நிலையில் நின்ற

பணிபுரியும் ஒருவன், தன் விருப்பப்படி பொருள்கள் பலவற்றைத் தன் உடைமையாக்கிக்கொள்ளும் உரிமையைச் சமூகம் அவனுக்கு வழங்கியுள்ளது. பொருள்களை உடைமையாக்கிக் கொள்ளுவதன் நோக்கம் பிறருக்கு நன்மை செய்வதற்குத்தான் என்பதை உணர்ந்து, அந்த உரிமையைச் சமூகம் அவனுக்கு அளிக்க முன்வரவேண்டும்.

(ஈ) ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளும் உரிமை

கல்வியுரிமையும் உழைப்புமுள்ள மனிதன், பொருள்களைத் தன்னுடைய உரிமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடும்போது, அதற்குப் பிற மனிதனின் உதவியும் தேவைப்படுகிறது. ஒருவன் பிறனோடு இணைந்து செயலாற்றும் நிலைமை ஏற்படுமானால், அவ்விருவரும் இணைந்து செயல்புரிவதற்கான ஒப்பந்த உரிமையைச் சமூகம் வழங்குகிறது.

(உ) கல்வி கற்கும் உரிமை

வாழும் உரிமையைப் போலவே, கல்வியைப் பெறுவதற்கும் சமூகம் எல்லாவகை உதவியும் செய்கிறது. ஒருவர் கல்வியைப் பெறுவதற்குரிய வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தர வேண்டும். ஒருவர் தாம் விரும்பும் அளவுக்குக் கல்வி கற்பதன்வழித் தம்மிடத்தில் மறைந்துள்ள பேராற்றல்களைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்த முடியும்.

இவ்வகையில், பண்பட்டவர்களாகச் சமூக உறுப்பினர்களை மாற்றி அமைக்கக் கல்வியாலேயே முடியும். பண்பட்ட உறுப்பினர்களால் பண்புள்ள தனித்தன்மை வாய்ந்த சமூகம் அமையும். எனவே, தனிமனிதன் விரும்பும் கல்வியைச் சமூகம் அவனுக்குத் தரவேண்டும்.

வாழும் உரிமை, கல்வியுரிமை, ஒப்பந்த உரிமை, சுதந்திர உரிமை, உடைமைகளைப் பெறும் உரிமை இவை ஐந்தும் பொதுநலனுக்கு எந்த அளவுக்குப் பயன்படுகிறது என்பதைப் பொறுத்துத்தான் இவ்வுரிமைகள் வலுப் பெறுகின்றன. ஒவ்வொரு மனிதனும் சமூகத்தின் பொதுநலனுக்குக் கருவியாவதால், அனைத்து மக்களின் உரிமைகளும் ஒருவருக்கொருவர் உதவும் நிலையில் ஒரு வரம்பிற்குள் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன.

கடமை என்பதன் பொருள்

இரண்டு செயல்களில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, அது தூழலுக்குப் பொருத்தமாகவும் சட்டத்துக்குட்பட்டதாகவும் இருக்குமாயின் அதனையே கடமை என்று கூறவேண்டும்.

காண்டின் கடமைக் கொள்கை

இமானுவேல் காண்டின் கடமைக் கொள்கை (Duty for Duty's Sake) கடமையை மட்டுமே கருத்திற் கொண்டு கடமை செய்வதாகும். இதன் விளைவுகளும் நன்மைகளும் பற்றிக் கருத்த் தேவையில்லை. கடமையைச் செய்யும்போது, எவ்வித ஊக்கிகளின் தூண்டுதலுமின்றிச் சுதந்திர மனநிலையில் நிற்கவேண்டும். கடமைக்காகக் கடமை என்ற உணர்வு மட்டுமே நம் சுதந்திர மனநிலையை இயக்கும் ஊக்கியாக இருக்கவேண்டும் என்று காண்ட் கூறுகிறார்.

நல்லொழுக்கம்

'VIRTUE' என்ற ஆங்கிலச்சொல்லிற்கு இணையாக, 'நல்லொழுக்கம்' என்ற தமிழ்ச் சொல்லைக் கருதலாம். இச்சொல்லை நாம் பயன்படுத்தும்போது, மனிதனுடைய மேம்பாட்டைக் குறிப்பதாகக் கொள்கிறோம். நல்லொழுக்கம் என்பது நற்சிந்தனை, நற்செயல், நன்னடத்தை, நற்பண்பு, நல்லறிவு, தன்னடக்கம், நேர்மை, உறுதி ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த செயல்பாடாகும்.

நல்லொழுக்கத்தை அடையும் வழிகள்

அறிவின் வழியில் இயங்குபவன் அறிவுடையவன் எனக் கூறலாம். அறிவுடைய மனிதன் விரும்பியேற்கும் செயலே, விருப்பச்செயல் (Voluntary Action) ஆகும். அறிவாற்றல், ஆசையின் நிறைவைக் குறிக்கோளாக்கிச் செம்மைநெறியில் மனிதனைக் கொண்டு செலுத்துகிறது. எனவே, விருப்பச்செயல் என்பது, தன் அறிவினால் நல்லது எது, தீயது எதுவென ஆய்ந்து, மனிதன் மேற்கொள்ளும் செயல் எனலாம்.

விரும்பியேற்ற செயலைச் செய்ய முனைகையில், அதை அறிவின் நெறிப்படுத்த வேண்டும். விருப்பச்செயலில் ஒரு மனிதன்

ஈடுபடும்போது, அவனுடைய அறிவும் அச்செயல் செல்லவேண்டிய பாதையும், பயன்கள் மற்றும் அதனால் விளையும் பின்விளைவுகளும், அதன் முடிவும் ஆராயப்படவேண்டும். ஒரே செயலைப் பலமுறை திரும்பத் திரும்பச் செய்யும்போது, அது அனிச்சைச் செயலாக (Non-Voluntary Action) மாறிவிடுகிறது. இதையே 'பழக்கச்செயல்' (Habitual Action) என்றும் கூறலாம்.

ஒருவன் நன்னடத்தையை விருப்பச் செயலாக விரும்பி ஏற்றுச் செயல்பட்டு வந்தால், அவன் மனதில் நன்னடத்தை பதிந்துவிடும். இந்த மனப்பதிவைத்தான் நாம் நற்பண்பு (Good Character) என்று கூறுகிறோம்.

நற்பண்புகளின் வகைகள்

நற்பண்புகள் மூன்று வகைப்படும்.

- தன்னைப் பற்றியவை
- பிறரைப் பற்றியவை
- குறிக்கோளைப் பற்றியவை

1. தன்னைப் பற்றியவை

கடமைகளை மேற்கொள்ளும்போது, நற்பயனளிக்கும் இயல்பான செயல்களையே ஒருவன் செய்வான். நடுவுநிலைமை, தன்னடக்கம், சிக்கனம், கண்ணியம், நேர்மை, தியாகம், உழைப்பு போன்ற தன்னை மேம்படுத்தும் நற்பண்புகளை வளர்த்துக்கொள்ளும் மனிதன் வீழ்வதில்லை. இவை தன்னைப் பேணும் நற்பண்புகளாகும்.

2. பிறரைப் பற்றியவை

பிறரது அல்லது பிற உயிர்களின் நன்மைக்காகக் கடமைகளை மேற்கொள்ளும் போது, அவற்றிற்கேற்ற நற்பண்புகளையே கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நீதி, நியாயம், மொழிப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, மனிதநேயம், அறச்செயல்கள் முதலியன பிறரைப் பற்றிய நற்பண்புகளாக அமைகின்றன.

3. குறிக்கோளைப் பற்றியவை

உண்மையின்மீது அன்பு, நன்மையின்மீது பற்று, செயலின்மீது உறுதி, உழைப்பின் மீது மதிப்பு போன்றவை குறிக்கோளை நோக்கிய நற்பண்புகளாகும்.

ஆளுமைப்பண்பு

‘ஆளுமை’ என்பது, ஒருவன் பெற்றுள்ள உடற்பண்புகள், உளப்பண்புகள், சமூக அறநெறிப் பண்புகள் ஆகியன யாவும் ஒருங்கிணைந்ததைக் குறிக்கிறது. ஆளுமையில் உடற்தோற்றம், அனுபவங்கள், நினைவுகள், கற்பனைகள், பற்றுகள், பழக்கவழக்கங்கள் எனப் பலவும் அடங்கியுள்ளன.

குற்றமும் தண்டனையும்

நற்செயல்கள் எவ்வாறு பாராட்டிற்கு உரியவையோ, அவ்வாறே குற்றங்களும் தண்டனைக்கு உரியவை. எந்த ஒரு விதியையும் மீறுகின்ற எச்செயலுமே குற்றம் எனவும், அது தண்டனைக்கு உரியது எனவும் கருதுவர்.

தன் மனச்சான்றின் அடிப்படையில் தனிமனிதன் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் அறவியல் விதிகள், சமூக அமைப்பு உருவானபோது, சமூகம் அமைத்த விதிகள், அரசு விதித்த விதிகள் என இன்று பெருகியுள்ளன. தனிமனிதனின் அறவாழ்வைப் பாதிப்பதாகச் சில தருணங்களில் இவை அமைந்துவிடுகின்றன. இவ்விதிகளுக்கு உட்பட்டு நடக்கவேண்டிய மனிதன், இவ்விதிகளைத் தானே மீறத் தொடங்கும்போது, அறவாழ்வில் சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன.

தீய எண்ணங்கள்

தீய எண்ணங்கள் மனத்தில் பதிந்துவிட்டால் அவைநல்லொழுக்கத்தைக் கெடுத்து, அதற்கேற்ப வெளிப்புறச் செயல்களையும் இழிவுபடுத்திவிடும். பொறாமை, பேராசை, கடுஞ்சினம், கடுஞ்சொல் முதலிய நான்கும் தீய எண்ணங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இதுபற்றி வள்ளுவர்,

அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சிசால் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம் (குறள்: 35)

என்று கூறுகிறார். இத்தீய எண்ணங்களைச் சட்டத்தாலும் அரசாலும் தண்டிக்க முடியாது; அவரவர் மனச்சான்றே அவரவருக்கும் தண்டனையாகும்.

பிழை (Mistake)

மனிதன் தன் அறிவாற்றலின் துணையால் ஒரு செயலைச் செய்யும்போது, இது தவறான செயல்தான் என்று தெரிந்தே அச்செயலைச் செய்வதைப் ‘பிழை’ என்கிறோம். ஆனால், அதே மனிதன், அறியாமையால் ஒரு செயலைச் செய்யும்போது, அது தவறான செயல் எனப்படுகின்றது. பிழையைப் பொறுத்துத் தவறுகளைத் திருத்திக்கொள்ளச் சமூகம் மனிதனுக்கு உதவவேண்டும் எனலாம்.

அறத்தீமைகள்

அறத்தீமை என்பது, ஒருவன் அறிந்தே அறக்கொள்கையை மீறுவதாகும். அறவிதியை மீறுதல் தீமை தரும் என்பதை உணர்ந்தபின்னும் செய்யப்படும் ஐம்பெருங்குற்றங்களை இதற்குள் அடக்கலாம். மது, பொய், களவு, காமம், கொலை ஆகிய ஐந்தும் விலக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் திருக்குறள் முதலிய அறநூல்கள் மிகவும் வலியுறுத்துகின்றன. இந்த ஐம்பெரும் குற்றங்களைத் தெரியாமல் மனிதன் செய்வதில்லை. ஆசையின் தூண்டுதல்களுக்கு உட்பட்டே இக்குற்றங்களை இழைக்கிறான். எனவே, இவற்றை அறத்திற்குத் தீமை செய்வன என்ற பொருளில் ‘அறத்தீமைகள்’ என்கின்றனர் சான்றோர்.

தண்டனை (Punishment)

குற்றம் செய்தவன் தண்டிக்கப்பட்டாக வேண்டும். எவ்வாறு நற்செயல்களுக்குப் பரிசுகள் அளிக்கப்படுகின்றனவோ, அதைப் போன்றே குற்றங்களுக்கும் தண்டனைகள் அளிக்கப் படுகின்றன. குற்றவாளி சமூகத்தின் சட்டங்களை மீறுகிறான்; அவற்றை வேண்டுமென்றே தகர்த்தெறிகிறான். அவன் தவறுகளுக்குத் தண்டனை அளிப்பதன் மூலமாகச் சமூகம் தன்னைச் சீரமைத்துக் கொள்கிறது. எனவே, தண்டனை எனப்படுவது, அறவழியிலான ஒரு நேர்மையான நெறிப்படுத்தும் செயலாகும். தண்டனை பற்றிய கொள்கைகள் மூன்றாக உள்ளன.

- அ) எச்சரிப்புத் தண்டனைக் கொள்கை
ஆ) பழிக்குப் பழிவாங்கும் தண்டனைக் கொள்கை
இ) சீர்திருத்தத் தண்டனைக் கொள்கை

**அ) எச்சரிப்புத் தண்டனைக் கொள்கை
(Deterrent Theory of Punishment)**

குற்றம் செய்தவனைத் தண்டிக்கும் முறையில் அவனுக்கு அளிக்கப்படும் தண்டனை, மற்றவர்களுக்கு எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்பர். (எ.கா.) “ஆடு திருடியதற்காக நீ தண்டிக்கப்படவில்லை; எதிர்காலத்தில் ஆடுகள் திருடுபோகாமல் இருக்கத்தான் இத்தண்டனை” எனத் தீர்ப்பளித்தல்.

இக்கொள்கையில் சில குறைபாடுகள் உள்ளன. இக்கொள்கையின்படி, மற்றவர் நலனுக்கான வெறுங்கருவியாகத் தனிமனிதன் பயன்படுத்தப்படுகிறான். ஒருவனைப் பிறருக்கு முன்மாதிரியாகக் காட்டுவதுதான், இக்கொள்கையின் அடிப்படையாகும். இது தனிமனித நிலையையிடச் சமூகத்திற்கான அவனது நிலையையே வலியுறுத்துகிறது. சிலவேளைகளில் குற்றம் இழைத்தவனை நீதிபதி தண்டிக்க முற்படு ம்போது, மற்றவர்களுக்கு இத்தண்டனை எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்றெண்ணி, மிகக்கடுமையாகத் தண்டிக்கலாம்; மிகக்குறைவாகவும் தண்டிக்கலாம். இரண்டுமே சரியன்று. எதிர்காலத்தில் குற்றம் நேராமல் தடுப்பதாகவும், குற்றவாளியைத் திருத்துவதாகவும் தண்டனை அமைவதே சிறந்ததாகும்.

ஒரு குற்றவாளி முதன்முறையாக ஒரு குற்றத்தைச் செய்யும்போது, அக்குற்றத்தை அவன் மீண்டும் செய்யமாட்டான் என்ற நிலையில், நீதிபதி அவனை எச்சரிக்கை செய்யலாம். மிகக்குறைந்த தண்டனையையும் வழங்கலாம் அல்லது தண்டிக்காமலேயே கூட விட்டுவிடலாம். ஆனால், மற்றவர்களை எச்சரிக்கும் வகையில் தண்டனை விதிக்கும்போது, சற்றுக் கடுமையாகவே நீதிபதி தண்டனை விதிப்பார். ஒரே குற்றத்தைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்ய நேர்ந்தால், அக்குற்றவாளிக்குக் கடுமையான முறையில் தண்டனை வழங்கத்தான் வேண்டும்.

ஆ) பழிக்குப் பழிவாங்கும் தண்டனைக் கொள்கை (Retributive Theory of Punishment)

பழிக்குப் பழிவாங்கும் தண்டனைக் கொள்கை என்பது, மற்றொருவனுக்கு ஒருவன் இழைத்த துன்பத்தைக் குற்றவாளியான அவனும் அனுபவிக்கும்படி செய்வதாகும். இக்கொள்கையின்படி, கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல் என்பதைப் பொதுவாக நோக்கும்போது, இது பழிவாங்கும் தண்டனை என்பதை அறியலாம். (எ.கா) சோழர் வரலாற்றில், மனுநீதிச்சோழனின் மகனான இளவரசன், தேர்க்காலில் ஒரு பசுவின் கன்றினைக் கொன்ற குற்றத்திற்குத் தண்டனையாக, அதே தேர்க்காலில் மகனையும் இட்டுக் கொன்ற மன்னனின் செயலைச் சான்று காட்டலாம்.

குற்றங்களால் சமுதாயம் அழிவதை யாரும் ஏற்கமுடியாது. மனிதச் சமுதாயம் அழிந்தால், மனிதன் விலங்குகைவிடவும் கீழ்நிலையை அடைய நேரிடும் என்பதால், குற்றங்களுக்குக் கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்படுவதைத் தவிர்க்கக்கூடாது என்பர். இக்கொள்கையிலும் சில குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. பழிக்குப் பழி வாங்குதல் என்பது, உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் நிகழும் செயலாகும். இது அறிவில் முதிர்ந்த சான்றோர்கள் வாழும் சமுதாயத்திற்குப் பொருந்துவதன்று எனலாம்.

குற்றவாளி அக்குற்றத்தை எதற்காகச் செய்தான்?, அவனைத் தண்டிப்பது, சமூகத்திற்கு நன்மை பயக்குமா?, எத்தகைய தண்டனையை அவனுக்கு வழங்குவது?, பாதிக்கப்பட்டவன் செய்த குற்றத்தின் பின்னணி என்ன? போன்றவற்றைத் தீர ஆராயாமல், பழிக்குப் பழிவாங்கும் நோக்கத்தில்தண்டனைகளை அளிக்கக்கூடாது.

**இ) சீர்திருத்தத் தண்டனைக் கொள்கை
(Reformative Theory of Punishment)**

குற்றம் செய்தவனைத் திருத்தும் வகையில் தண்டனை அமையவேண்டும் என்பது, இக்கொள்கையின் நோக்கமாகும். இக்கொள்கையை மக்கள் அனைவரும்

ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். குற்றம் புரிந்தவனையும் மனிதனாக மதித்து, அவன் நன்மையையும் மனங்கொண்டு தண்டனை அளிக்கப்படவேண்டும் என்று இந்தக் கொள்கையினர் கருதுகின்றனர்.

குற்றவியல் ஆய்வுகள், ஒருவன் ஏன் குற்றம் செய்கிறான் என்பதற்கான காரணங்களைக் கண்டறிய முனைகின்றன. உடற்குறைகளும் மனக்குறைகளும் குற்றங்களுக்குக் காரணமாகின்றன என்று கண்டறிந்துள்ளனர். சமுதாயத்தில் நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வுகளே மனிதனைக் குற்றவாளியாக்குகின்றன என்றும் கருதுகின்றனர்.

குற்றவாளிகளின் உடல்நலம், உளநலம் ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தி, ஒரு நோயாளிக்கு மருத்துவர் எவ்வாறு சிகிச்சை அளிக்கின்றாரோ, அதேபோல குற்றம்புரிந்தவனையும் நோயாளியாகப் பாவித்து அவனைச் சீர்திருத்தும் வகையில் அவனுக்குத் தண்டனை தரப்படவேண்டும்.

சீர்திருத்தத் தண்டனைக் கொள்கையிலும் சில குறைபாடுகள் உள்ளன. எல்லாக்

குற்றவாளிகளுமே உடலியல் மற்றும் உளவியல் குறைபாடுகளினால் குற்றம் செய்தவர்கள் அல்லர். மேலும், எல்லாக் குற்றங்களும் சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகளால் ஏற்பட்டவையே என்பதையும் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது என்பர்.

நிறைவுரை

தனிமனிதன், சமுதாயம், நாடு ஆகிய மூன்றும் ஒன்றோடொன்று கொண்டுள்ள தொடர்பு, இப்பாடப்பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. தனிமனிதனுக்குரிய சமுதாயப் பண்புகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. தன்னலம், பிறர்நலம், பொதுநலம் ஆகிய மூவகை அறக்கொள்கைகள் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. குடும்ப வாழ்வோடு தொடர்புடைய அறநெறிகள், பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் உரிய உரிமைகள், கடமைகள், குடும்பத்தின் சிறப்புகள் ஆகியவை விளக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. நற்பண்புகளின் வகைகள், தண்டனை - விளக்கம், அதன் வகைகள் ஆகியனவும் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

மதிப்பீடு

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக

- ஒருவரையொருவர் காணாமலேயே நபுக்கொண்டவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியவர்கள்
அ) பாரி - கபிலர் ஆ) கோப்பெருஞ்சோழன் - பிசிராந்தையார்
இ) அதியமான் - ஒளவையார் ஈ) குமணன் - பெருஞ்சித்திரனார்
- 'பல குடும்பங்களின் இணைப்பே சமுதாயம்' என்று கூறியவர்
அ) ஞாபகவெல்ட் ஆ) இமானுவேல் கான்ட் இ) பிளாட்டோ ஈ) அரிஸ்டாட்டில்
- பொருத்துக்.

கூற்று

கூறியவர்

அ. மக்கள் ஏற்படுத்திய அரசியலமைப்பே நாடு

- 1. அரிஸ்டாட்டில்

ஆ. மக்கள் உரிய சட்டவிதிகளை வகுத்து ஆள்வதே நாடு

- 2. பாரதியார்

இ. ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில் உலகை அழிப்போம்

- 3. பிலன்ட்சிலி

ஈ. பல குடும்பங்களின் இணைப்பே சமுதாயம்

- 4. உட்ரோ வில்சன்

அ) அ - 1 ஆ - 2 இ - 3 ஈ - 4

ஆ) அ - 2 ஆ - 1 இ - 3 ஈ - 4

இ) அ - 4 இ - 2 இ - 1 ஈ - 3

ஈ) அ - 3 ஆ - 4 இ - 2 ஈ - 1

4. பின்வரும் கூற்றையும் காரணத்தையும் படித்துச் சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்க.
கூற்று : 'உங்கள் குழந்தைகள் உங்களிடமிருந்து தோன்றியிருக்கலாம்; ஆனால், அவர்கள் உங்கள் உடைமைகள் அல்லர்' - கலில் ஜிப்ரான்
காரணம்: தம்முடைய குழந்தையாயிருந்தாலும், அதன்மீது உரிமை கொள்வதற்கு ஓர் அளவு உண்டு.
அ) கூற்று சரி, காரணமும் சரி. ஆ) கூற்று தவறு, காரணமும் தவறு
ஆ) கூற்று தவறு, காரணம் சரி. ஈ) கூற்று சரி, காரணம் தவறு.
5. 'அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்' - இக்குறட்பாவில் 'அழுக்காறு' என்பது,
அ) பேராசை ஆ) கடுஞ்சினம் இ) பொறாமை ஈ) கடுஞ்சொல்
6. தன்னலம் கொண்டவர்களைக் 'கடுஞ்ஞளம்' கொண்டவர்கள் என்று கூறியவர்
அ) பாரதிதாசன் ஆ) பாரதியார் இ) ஒளவையார் ஈ) திருவள்ளுவர்
7. குடும்ப அமைப்பு மூலம் நிறைவுசெய்து கொள்ளக்கூடியவற்றுள் பொருத்தமானவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்க.
அ) உடல், அறிவு, ஆன்மீகத் தேவைகள் ஆ) அறிவு, உள்ளம், ஆன்மீகத் தேவைகள்
இ) ஆன்மீகம், உணவு, அறிவுத் தேவைகள் ஈ) உடல், உள்ளம், அறிவுத்தேவைகள்
8. மனித உரிமை நாளாகக் கொண்டாடப்படும் நாள்
அ) டிசம்பர் -5. ஆ) நவம்பர் -20 இ) டிசம்பர் - 10 ஈ) நவம்பர் - 30
9. பின்வரும் கூற்றையும் காரணத்தையும் படித்துச் சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்க.
கூற்று : தாயொருத்தி, தன்மகனைப் பெற்றெடுத்த பொழுதைக்காட்டிலும் அவனைச் சான்றோன் எனப் பிறர் கூறும்போது, மிக்க மகிழ்ச்சியடைவாள்.
காரணம்: சமுதாயத்தில் சிறந்த பண்புநலன்கள் கொண்ட சான்றோர்களே அனைவராலும் மதிக்கப்படுகின்றனர்.
அ) கூற்று சரி, காரணம் தவறு. ஆ) கூற்று சரி, காரணம் சரி.
இ) கூற்று தவறு, காரணம் தவறு ஈ) கூற்று தவறு, காரணம் சரி.
10. பிறரைப் பற்றிய நற்பண்புகளுள் பொருந்தாதவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்க.
அ) மொழிப்பற்று, நாட்டுப்பற்று ஆ) மனிதநேயம், அறச்செயல்கள்
இ) தன்னடக்கம், நேர்மை ஈ) நீதி, நியாயம்
11. 'நமக்காக ஒரு பொன்னுலகம் காத்திருக்கிறது' எனக் கூறியவர்
அ) காரல் மார்க்ஸ் ஆ) லியோ டால்ஸ்டாய் இ) உட்ரோ வில்சன் ஈ) கலில் ஜிப்ரான்

குறுவினா

1. சமுதாயம் – வரையறு.
2. குடும்பத்தின் மூவகை வாழ்வியல் சிறப்புகள் எனக் குறிப்பிடப்படுவன யாவை ?
3. பாவேந்தர் சின்னதோர் கடுஞ்ஞன் என்று யாரைக் குறிப்பிடுகிறார்?
4. மகன் தந்தைக்கு செய்யும் நன்றிக் கடன் எனத் திருக்குறள் குறிப்பிடுவது யாது?
5. கடமை என்பதன் பொருள் யாது?
6. நல்லொழுக்கம் – சொற்பொருள் விளக்கம் தருக.
7. தியாகம் என்றால் என்ன?

சிறுவினா

1. ஒரு நாடு எப்போது நன்னாடாகிறது?
2. தனிமனிதன், சமுதாயம் –இவற்றின் அடிப்படையில் உருவாகும் மூவகை நலக் கொள்கைகள் யாவை?
3. 'கடமைக் கொள்கை' பற்றி, இமானுவேல் கான்ட் கூறுவது என்ன?
4. ஆளுமைப் பண்பு என்றால் என்ன ?
5. 'பிழை' குறித்து அறநெறி வாழ்வு கூறுவது யாது ?
6. ஐம்பெருங்குற்றங்கள் எனத் திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுவன யாவை ?
7. அறவாழ்வில் சிக்கல்கள் எவ்வாறு தோன்றுகின்றன ?

நெடுவினா

1. தனிமனிதனுக்கு இருக்க வேண்டிய சமுதாயப் பண்புகளாகக் காந்தியடிகள் கூறுவனவற்றைப் பட்டியலிடுக.
2. மனிதனின் முதன்மையான உரிமைகளுள் எவையேனும் மூன்றை விளக்கி எழுதுக.
3. நற்பண்பு என்றால் என்ன? அதன் வகைகள் யாவை? விளக்குக.
4. தண்டனை என்றால் என்ன? அதன் வகைகளுள் ஒன்றான சீர்திருத்த தண்டனைக் கொள்கையை விளக்குக.
5. குடும்பத்தின் முதன்மையான சிறப்புகளுள் மழலைச்சிவமும் ஒன்று – இக்கூற்றை நிறுவுக.
6. குடும்பத்தின் செயல்பாடுகளைத் தொகுத்தெழுதுக.